

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7CoE/89/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712211492
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8712211492.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovalovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pribinovej č. 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného: Advocate s. r. o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pribinovej č. 25, IČO: 36 865 141, proti povinnému: E. L., nar.: XX.XX.XXXX, bývajúcej v O., na ul. L. A. č. XXXX/XX, o vymoženie sumy 1.379,91 eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Poprad zo dňa 09.09.2021 č.k. 14Er 1027/2012-17, takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Oprávnený nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a povinnému a súdnemu exekútorovi sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým uznesením exekúciu zastavil a vyslovil, že súdny exekútor má nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom si oprávnený uplatňoval voči povinnému nárok zo zmenky. V zmysle novely Exekučného poriadku realizovanej zákonom č. 438/2015 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 23.12.2015, bolo povinnosťou oprávneného doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku do 30 dní odo dňa účinnosti zákona. Táto lehota začala plynúť dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 438/2015 Z.z., t.j. od 23.12.2015 a uplynula dňom 22.01.2016. Ustanovenie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku výslovne neurčuje, komu bolo potrebné v stanovenej lehote doručiť doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie. Rozhodovacia prax súdov sa v tejto otázke priklonila k záveru, že v uvedenej lehote malo byť doplnenie návrhu doručené exekučnému súdu, keďže o zastavení alebo o prípadnom pokračovaní v exekúcii rozhoduje exekučný súd a nie súdny exekútor. V tejto súvislosti sa poukázalo na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 08.11.2016 vo veci III. ÚS 752/2016.

3. Oprávnený doplnenie návrhu doručil súdnemu exekútorovi dňa 21.01.2016 a súdu bolo toto podanie doručené až dňom 04.02.2016, teda po uplynutí zákonom stanovenej lehoty. Keďže oprávnený si nespĺnil zákonnú povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, súd prvej inštancie podľa ust. § 243f ods. 5 Exekučného poriadku exekúciu zastavil.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Navrhol uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Ako dôvod uviedol, že úver bol poskytnutý na účel povolania. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Dôležité teda je, na aký účel bol úver poskytnutý a nie na aký účel povinný poskytnuté peňažné prostriedky v skutočnosti použil. Oprávnený v danom prípade pri poskytnutí úveru vychádzal z vyhlásenia

povinného, že úver bol poskytnutý na výkon povolania. V prípade postavenia oprávneného treba akceptovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s povinným vstupoval. Argumentácia oprávneného v tomto smere je napokon v plnom súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa. Pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že má postavenie spotrebiteľa.

5. Povinný mal možnosť pred uzavretím zmluvy oboznámiť sa so zmluvou a jednotlivými zmluvnými podmienkami, ktoré sú v zmluve uvedené jasne, zrozumiteľne a určito. Ustanovenie § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, ustanovujúce okrem iného aj mravnú kategóriu, treba vykladať aj s prihliadnutím na dobrú vieru veriteľa, ktorý uzavieral zmluvu s dlžníkom v dobrej viere, že bude plniť svoje záväzky vyplývajúce zo zmluvy a úver použije na účely povolania, tak ako to dlžník uviedol v zmluve. Skutočnosť, že dlžník nekonal v dobrej viere, t.j. pri uzavretí zmluvy mal úmysel použiť úver na iný účel a dodatočne prišiel k záveru, že je pre neho zmluva subjektívne nevýhodná, nemôže samo o sebe viesť k záveru, že zmluva je v rozpore s dobrými mravmi. Inštitút dobrej viery, ktorý zákonodarca použil v ust. § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku je nutné vnímať v modifikovanej podobe a vyprostiť sa od vžitej predstavy o význame tohto inštitútu. Zavedenie ochrany spotrebiteľa malo vyrovnať nerovnováhu medzi spotrebiteľom a dodávateľom a nie medzi subjektmi, ktorých právny vzťah má povahu absolútneho obchodu.

6. Rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným sú od počiatku výkonu exekúcie uvedené v časti odôvodnenia exekučného titulu, na podklade ktorého je vykonávaná exekúcia a na podklade ktorého bol spísaný formou zápisnice aj samotný návrh na vykonanie exekúcie. Tieto skutočnosti sa tak stali v minulosti známe súdnemu exekútorovi, ktorému oprávnený navrhol vykonanie exekúcie a stali sa známe rovnako tak súdu, ktorý vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Dôkazy osvedčujúce skutočnosti pomenované ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku sú od počiatku výkonu exekúcie súčasťou exekučného spisu a boli v minulosti súdom podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku preskúmané. Medzičasom nedošlo k zmene skutkového stavu a zmene obsahu dôkazov. Oprávnený si povinnosť stanovenú ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku splnil a teda doplnil návrh na vykonanie exekúcie v stanovenej lehote.

7. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379 , § 380 a § 381 Civilného sporového poriadku, preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu prechádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie oprávneného nie je opodstatnené.

8. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

9. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia je potrebné poukázať na skutočnosť, podľa ktorej základnú charakteristiku spotrebiteľských zmlúv upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 52. Podľa tohto ustanovenia spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania, alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý oprávneným túto charakteristiku spĺňa. Súčasťou zmluvy o úvere boli bez akýchkoľvek pochybností všeobecné obchodné podmienky úveru, ktoré povinný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Oprávnený má v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a v priebehu odvolacieho konania nebolo oprávneným preukázané, aby úver poskytol povinnému za účelom výkonu obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti povinného. S prihliadnutím na možný výskyt zastierania

skutočného účelu uzatvorenia zmluvy má v prípade pochybnosti dôkazné bremeno na preukázanie nespôtrebitel'ského charakteru zmluvy dodávateľ. Existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že nespôtrebitel'ský charakter musí byť preukázaný bezpečne spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže v žiadnom prípade byť len všeobecný, nič nehovoriaci údaj o poskytnutí úveru na výkon povolania, zamestnania, resp. podnikania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis má výkon povolania, zamestnania resp. podnikateľská činnosť s uzatvorením konkrétnej zmluvy a či dlžník pri uzatváraní zmluvy skutočne konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Túto dôkaznú povinnosť si oprávnený nesplnil, čo má na posudzovanie právneho vzťahu vzniknutého medzi účastníkmi rovnaký vplyv ako keby v zmluve účel jej uzatvorenia uvedený nebol.

11. Podľa ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou, oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

12. V exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní od účinnosti tohto zákona. Ak sa v konaniach podľa odseku 1 nepreukáže opak, platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/. Ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/, a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie (§ 243f ods. 1, 4, 6 Exekučného poriadku).

13. V predmetnom konaní sa vymáha plnenie priznané na podklade rozhodnutia rozhodcovského súdu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému. Ustanovenie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v exekučných konaniach začatých pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa ustanovenia § 39 ods. 4 Exekučného poriadku ukladá povinnosť, podľa ktorej je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie.

14. Ustanovenie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku výslovne neurčuje, komu bolo potrebné v ustanovenej lehote doručiť doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie, teda, či exekučnému súdu alebo súdnemu exekútorovi. Požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúži vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd a nie súdny exekútor (§ 243f ods. 6 Exekučného poriadku). Preto bolo vecou náležitej odbornej starostlivosti a predvídavosti samotného oprávneného, aby doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v konkrétnej veci doručil v zákonnej lehote aj príslušnému exekučnému súdu, nielen poverenému súdnemu exekútorovi. Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie bolo adresované len súdnemu exekútorovi a nie exekučnému súdu, pričom oprávnený vo svojom opravnom prostriedku ani netvrdí, aby doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie bolo doručené v zákonnej lehote tiež exekučnému súdu.

15. K vyššie uvedenému záveru dospel aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 27.10.2016 vo veci II.ÚS 774/2016, v ktorom uviedol, že hoci ustanovenie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku výslovne neurčuje, komu bolo potrebné v ustanovenej lehote doručiť doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie (či exekučnému súdu alebo súdnemu exekútorovi), z napadnutého uznesenia vyvoditeľný právny záver okresného súdu, že návrh bolo potrebné doplniť priamo exekučnému súdu, považuje Ústavný súd za ústavne udržateľný, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že predmetné zákonom požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúžilo vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania v exekúcii, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd a nie súdny exekútor. Ďalej poukázal na to, že právne dôsledky vyplývajúce z právnych záverov okresného súdu zároveň prispievajú k naplneniu princípu právnej istoty účastníkov exekučného konania, keďže sa ním vylučujú možné pochybnosti o skutočnom čase vykonania zákonom požadovaného procesného úkonu, a teda o dodržaní či nedodržaní zákonom ustanovenej lehoty na jeho vykonanie.

16. V danom prípade v zmysle novely Exekučného poriadku realizovanej zákonom č. 438/2015 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 23.12.2015 bolo povinnosťou oprávneného doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku do 30 dní odo dňa účinnosti zákona, teda do 22.01.2016. Uvedené doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie bolo oprávneným realizované listom zo dňa 21.01.2016, doručeným exekútorškému úradu dňa 21.01.2016 a súdu dňa 04.02.2016. Doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie teda nebolo doručené súdu v zákonnej lehote.

17. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. uznesenie ako vecne správne potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní úspešnému povinnému a súdному exekútorovi žiadne trovy nevznikli.

19. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).